

Sygn. akt III AUz 5/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie - Wydział III Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Barbara Białecka (spr.)
Sędziowie:	SA Romana Mrotek del. SO Beata Górska

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2014 r. w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania W. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 5 listopada 2013r., sygn. akt VI U 361/13,

postanawia:

1. oddalić zażalenie na postanowienie o odrzuceniu wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku;
2. odrzucić zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku,
3. oddalić zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania.

Sygn. akt III AUz 5/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 5.11.2013 r. Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art.

168 § 1 k.p.c. oddalił wniosek ubezpieczonego W. W. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku z dnia 28.06.2013 roku (pkt I orzeczenia), ponadto odrzucił wniosek ubezpieczonego o sporządzenie pisemnego uzasadnienia wyroku (pkt II) oraz na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. umorzył postępowanie zażaleniowe wywołane zażaleniem ubezpieczonego na postanowienie tegoż Sądu z dnia 24.07.2013r. odrzucające wniosek ubezpieczonego o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 28.06.2013r., wskutek cofnięcia przez ubezpieczonego zażalenia (pkt III orzeczenia).

Sąd I instancji miał na uwadze, że ubezpieczony nie był obecny na posiedzeniu na którym ogłoszono wyrok w dniu 28.06 2013r. i dopiero w dniu 11.07.2013 r. jego córka M. W. uzyskała w rozmowie telefonicznej z pracownikiem sekretariatu Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Okręgowego

w Gorzowie Wielkopolskim informację, że termin do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku i doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem wynosi 14 dni i upłyne z dniem 12.07.2013 r. Ubezpieczony w dniu 12.07.2013r. wniósł o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Wniosek ubezpieczonego

o przywrócenie terminu w ocenie Sądu Okręgowego nie zasługiwał na uwzględnienie, bowiem opóźnienie ubezpieczonego nie było usprawiedliwione i nie zaistniały żadne obiektywne okoliczności, które uniemożliwiłyby terminowe złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego wynika, że przez 13 dni, tj. do 11.07.2013 r. ubezpieczony nie podjął żadnych starań w celu zasięgnięcia informacji o treści wydanego rozstrzygnięcia, ani o trybie jego zaskarżenia, ani jakichkolwiek czynności zmierzających do zaskarżenia wyroku. Ubezpieczony zeznał, że nie podejmował tych czynności, bowiem oczekiwał na wyrok z pouczeniami, który w jego ocenie winien być przesłany do domu. Stanowisko takie zdaniem Sądu I instancji nie jest jednak uprawnione w świetle informacji i pouczeń, które ubezpieczony otrzymał wraz z pierwszym wezwaniem na rozprawę. W wezwaniu tym zawarto wyraźną informację, że sąd nie informuje z urzędu o wyniku postępowania, jak też nie doręcza odpisu orzeczenia (k. 8 akt). Nie znajduje usprawiedliwienia fakt, że przez blisko dwa tygodnie od dnia wydania orzeczenia ubezpieczony nie interesował się jakie rozstrzygnięcie zapadło w jego sprawie, tym bardziej, że potwierdził, iż nie zaszły żadne nadzwyczajne okoliczności, a opóźnienie było jego zaniedbaniem. Podczas rozmowy telefonicznej z córką ubezpieczonego w dniu 11.07.2013 r. pracownik sekretariatu Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych przekazał nieprawdziwą informację co do terminu złożenia wniosku, lecz rozmowa odbyła się po przekroczeniu przez ubezpieczonego terminu, który upłynął w dniu 5.07.2013 r. i tym samym pozostawała bez wpływu na ocenę zaniechania ubezpieczonego. Innymi słowy, opóźnienie W. W. mogłoby zostać ocenione jako niezawinione, gdyby ubezpieczony uzyskał błędną informację od pracownika sądu w terminie do dnia 5.07.2013 r. i gdyby z tego powodu nie dochował terminu, mając jeszcze obiektywną możliwość terminowego nadania pisma. Rozmowy z dnia 11.07.2013r. i zaistniałego opóźnienia nie można jednak interpretować w kategoriach przyczyny i skutku, bowiem rozmowa ta pozostawała bez wpływu na powstałe uprzednio opóźnienie. Niezależnie bowiem od faktu przeprowadzenia rozmowy i treści informacji, którą uzyskała córka ubezpieczonego, ubezpieczony w dniu 11.07.2013 r. pozostawał w opóźnieniu. Sąd Okręgowy w zakresie rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania zażaleniowego podniósł, że było ono skutkiem cofnięcia zażalenia przez ubezpieczonego.

Powyższe postanowienia zaskarżył ubezpieczony w całości podnosząc, iż nie był obecny na publikacji wyroku, gdyż w tym czasie świadczył wcześniej zamówione usługi transportowe poza terenem Województwa (...), o czym zresztą poinformował Sąd na rozprawie poprzedzającej posiedzenie publikacyjne. Żalący się wskazał, że nie został pouczony o treści art. 328 § 1 k.p.c. i nie będąc obecny na ogłoszeniu wyroku nie wiedział również, że uzasadnienie wyroku sporządza się na żądanie strony zgłoszone w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyroku. Ponadto, córka ubezpieczonego została wprowadzona w błąd przez pracownika sekretariatu podczas rozmowy telefonicznej co do terminu złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku i mimo tego Sąd Okręgowy pozbawił go możliwości wniesienia apelacji, gdyż z powodu braku uzasadnienia wyroku nie mógł ustosunkować się do zapadłego rozstrzygnięcia.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczonego nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mimo, że zażalenie na postanowienie oddalające wniosek o przywrócenie terminu nie przysługuje, to sąd odwoławczy w toku kontroli instancyjnej w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie odrzucające wniosek o uzasadnienie, dokonuje kontroli prawidłowości rozstrzygnięcia w przedmiocie przywrócenia terminu.

Kontrola ta doprowadziła Sąd Apelacyjny do wniosku, iż Sąd pierwszej instancji słusznie przyjął, że termin na złożenie wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu pierwszej instancji minął bezskutecznie z dniem 5.07.2013r., a przy braku podstaw do przywrócenia terminu do dokonania tej czynności, należało zgodnie z art. 328 § 1 k.p.c. odrzucić wskazany wniosek jako wniesiony po upływie terminu.

Należy mieć na uwadze, że ubezpieczony nie stawiał się na posiedzenie na którym ogłoszono wyrok, do czego zresztą nie był prawnie zobowiązany, ale też w terminie 7 dni od publikacji orzeczenia nie przejawiał zainteresowania treścią zapadłego rozstrzygnięcia. Ubezpieczony bowiem w tym okresie nie dowiadywał się o przebieg sprawy, a w szczególności o to, czy i jaki zapadł wyrok oraz w jakim terminie można złożyć wniosek o sporządzenie i doręczenie pisemnego uzasadnienia wyroku.

Nic nie stało na przeszkodzie, aby ubezpieczony uzyskał takie informacje choćby telefonicznie. Nie zostały w sprawie ujawnione okoliczności z których można byłoby wywieść konkluzję o pozbawieniu ubezpieczonego w okresie od 28.06.2013r. do 5.07.2013r. możliwości samodzielnego, czy pośrednio poprzez córkę, przeprowadzenia rozmowy telefonicznej i uzyskania tą drogą niezbędnych informacji co treści zapadłego wyroku, terminu i sposobu jego zaskarżenia, czy wniesienia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku. Ubezpieczony w badanym okresie nie był pozbawiony możliwości telefonicznego skontaktowania się z sekretariatem sądu, nie cierpiał na schorzenia, które mogłyby mieć obiektywny wpływ na logiczny tok myślowy, zakłócały proces zapamiętywania, postrzegania rzeczywistości, czy wyciągania wniosków. Analiza powołanych przez ubezpieczonego okoliczności, w tym co do świadczenia pracy poza siedzibą Sądu Okręgowego w Gorzowie Wielkopolskim, nie daje podstaw do stwierdzenia, że w terminie 7 dni od publikacji wyroku zaistniały jakiegokolwiek obiektywne przeszkody w tym zakresie. Należy dodać, że ubezpieczony nie miał prawa sądzić, że będzie informowany z urzędu przez Sąd Okręgowy o przebiegu sprawy czy o treści wyroku, gdyż przepisy prawa nie przewidują takiej procedury, a po wtóre, ubezpieczony już na początku procesu został wyraźnie, pisemnie, pouczone że: „sąd nie informuje z urzędu o wyniku postępowania, jak też nie doręcza odpisu orzeczenia (zob. pouczenie z k. 8 akt i zwrotne potwierdzenie odbioru z k. 15 akt).

Sąd Apelacyjny podziela przy tym pogląd prawny, że skoro obowiązujące przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują doręczenia stronom z urzędu orzeczenia z uzasadnieniem (poza sytuacją, gdy ogłoszenia nie było, przewidzianą w art. 387 § 3 zdanie 3 k.p.c., to każda ze stron działając we własnym interesie powinna zadbać o uzyskanie informacji na temat treści i daty wydanego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 1997r., sygn. akt I PKN 1/97, opubl. w OSNP z 1997r., Nr 18, poz. 342, LEX nr 30005). Słusznie zatem Sąd Okręgowy podniósł, że ubezpieczony nie czyniąc tego wykazał się brakiem niezbędnej staranności. Nie można stwierdzić stanu braku zawinienia po stronie ubezpieczonego, skoro nie wykazywał on należytego zainteresowania przebiegiem postępowania w sprawie i treścią zapadłego następnie wyroku, czy to z powodu niedbałości w prowadzeniu własnej, życiowo ważnej sprawy, czy mylnego przekonania, że po wniesieniu odwołania nie musi już nic robić w toku postępowania, w szczególności uzyskiwać informacji o treści wyroku.

Za indyferentne trzeba uznać błędne pouczenie, jakie uzyskała córka ubezpieczonego, nota bene nie posiadająca pełnomocnictwa procesowego do występowania w niniejszej sprawie, gdyż zadzwoniła ona do sekretariatu wydziału już po upływie siedmiodniowego terminu, co oznacza, że ubezpieczony w tym czasie pozostawał w nieusprawiedliwionym, zawinionym opóźnieniu w złożeniu omawianego wniosku i chronologicznie późniejsza rozmowa telefoniczna jego córki nie mogła zmienić zaistniałego faktu.

Odnośnie umorzenia postępowania zażaleniowego należy stwierdzić, że skoro ubezpieczony wyraźnie oświadczył, że cofa zażalenie, to konsekwencją tego powinno być umorzenie postępowania, przy braku zarazem zaistnienia negatywnych przesłanek z art. 469 k.p.c. i art. 203 § 4 k.p.c., co Sąd Okręgowy prawidłowo uczynił.

Uwzględniając powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c.

w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie ubezpieczonego w zakresie odrzucenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 370 k.p.c. odrzucił zażalenie na postanowienie o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu, jako niedopuszczalne, a nadto na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania zażaleniowego wobec skutecznego cofnięcia zażalenia.